

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Munteanu Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2021, în cauza penală privind-l pe

MUNTEANU Valeriu XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.12.2020-25.01.2021;

Instanța de apel: 11.02.2021-30.06.2021;

Instanța de recurs: 13.10.2021- 24.11.2021.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni, din 25 ianuarie 2021, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, Munteanu Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Munteanu Valeriu la data de 05.11.2020 aproximativ pe la orele 23:40, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, conducând mijlocul de transport de model "Volkswagen Polo," cu XXXXX, pe traseul "Hîjdieni-Cajba", în direcția XXXXX, având în calitate de pasageri pe bancheta din față pe Istrati Serghei, locuitor a XXXXX, iar pe bancheta din spate pe Ghilețchii Sergiu și Ușurelu Valentin, toți locuitori a XXXXX, la distanța de 1 km până la intrare în XXXXX, intrând în curbă, având viteza excesivă, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, tamponându-se frontal într-un copac.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202006P0526 din 30.11.2020, în proba biologică de sânge prelevată de la Munteanu Valeriu s-a depistat alcool etilic în cantitate de 0,63 g/l, echivalent a 0,63 %.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202038D0050 din 18.11.2020 conducătorul mijlocului de transport Munteanu Valeriu a primit leziuni corporale sub

formă de fractură închisă a osului humerus pe stânga cu deplasarea fragmentelor, plagă contuză în regiunea parietală pe dreapta, care se califica ca vătămare medie a integrității corporale.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202038D0048 din 18.11.2020 pasagerul Istrati Serghei a primit leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, fractură deschisă a oaselor nazale, plagă contuzională în regiunea frunții și a nasului, care se califica ca vătămare ușoară a integrității corporale.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202038D0049 din 18.11.2020, pasagerul Ușurelu Valentin a primit leziuni corporale sub formă fractură închisă a claviculei stângi cu deplasarea fragmentelor, fractură compresată, necomplicată a vertebrei lombare I, excoriații în regiunea supra claviculară pe stânga bazinului, care se califica ca vătămare medie a integrității corporale.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202038D0051 din 18.11.2020 pasagerul Ghilețchii Sergiu a primit leziuni corporale sub formă de fractură închisă a osului radial 1/3 medie, cu dereglarea fragmentelor, plagă contuză în regiunea frunții și degetului I la mâna dreaptă, care se califica ca vătămare medie a integrității corporale.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel comun de către inculpat și avocatul Stroncea Nicolae, care au solicitat casarea parțială a sentinței și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri în baza căreia Munteanu Valeriu să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate în baza art. 264 alin. (2) Cod penal și stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, în rest sentința să fie menținută.

În motivarea apelului s-a invocat că instanța la aplicarea pedepsei complimentare-anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport nu a ținut cont de personalitatea lui Munteanu Valeriu, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se afla la evidența medicului narcolog și psihiatru, este șofer de profesie la SRL ” Chiriac-Martrans ” mai bine de 16 ani perioadă în care nu a fost constatat nici un caz de conducere a mijloacelor de transport în stare de ebrietate și nu a fost atras la răspundere penală sau contravențională, are la întreținere un copil minor.

De asemenea, nu s-a luat în considerație nici demersul administrației SRL ”Chiriac-Martrans ”, care a solicitat să nu se aplice pedeapsa complementară- anularea permisului de conducere din motiv că Munteanu Valeriu este un specialist bun și prin aplicarea pedepsei complementare ultimul nu va putea să lucreze și să-și întrețină familia. Iar după comiterea infracțiunii, inculpatul a întreprins toate măsurile ca să ajute financiar toate părțile vătămate și a dat promisiunea că pe Ușurelu Valentin î-l va ajuta în continuare ca să se trateze și să se reabiliteze.

Apelanții au reiterat și faptul că instanța a reținut ca circumstanțe atenuante doar recunoașterea vinovăției și căința sinceră fără ca să constate un cumul de circumstanțe atenuante, și anume caracteristica pozitivă a inculpatului, prezența persoanelor la

întreținere, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave din imprudență, recunoașterea vinei, căința sinceră, prevenirea de către vinovat a urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii săvârșite, repararea benevolă a pagubei și înlăturarea daunelor cauzate precum și solicitarea ca examinarea cauzei să fie efectuată în baza art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, în același timp nefiind constatată nici o circumstanță agravantă conform prevederilor art. 77 Cod penal, astfel fiind posibil aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2021, apelul comun al inculpatului și avocatului Stroncea Nicolae a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise de inculpat, de motivul acesteia, de persoana celui ce se face vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează situația și de influența pedepsei asupra corectării și reeducării făptuitorilor.

În contextul celor expuse, instanța de fond la stabilirea și aplicarea pedepsei a luat în considerație pe lângă faptul, că inculpatul a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de cele comise, că infracțiunea comisă este mai puțin gravă, a ținut cont de personalitatea inculpatului care la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se afla (f.d.44), anterior nu a fost judecat (f.d.48), potrivit cazierului contravențional ultimul în perioada 01.01.2018– 09.12.2020 nu a fost sancționat contravențional (f.d.47), de caracteristica pozitivă (f.d.46), de prezența la întreținere a copilului minor și de promisiunea că pe viitor să nu mai comită fapte socialmente periculoase.

Totodată la aplicarea pedepsei penale în privința lui Munteanu Valeriu instanța de fond a reținut ca circumstanțe atenuante recunoașterea vinovăției și căința sinceră, circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal nu au fost stabilite.

Cu referire la apelul înaintat, sancțiunea art. 264 alin. (2) Cod penal prevede ca pedeapsă obligatorie anularea dreptului de a conduce mijloacelor de transport, or, în acest sens, legea nu prevede și nu permite o alternativă, care are drept scop prevenirea de a comite infracțiuni, la caz nefiind aplicabile prevederile art. 79 Cod penal.

Instanța de apel a considerat că încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie și ușoară a integrității corporale sau a sănătății victimelor constituie o lipsă de responsabilitate totală a ultimului pentru viața sa și a celor din jur și prezintă un pericol social sporit, care poate fi evitat numai prin stabilirea obligatorie față de inculpat a pedepsei sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloacele de transport, pentru conștientizarea faptelor comise de către acesta restabilirea echității sociale.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 160 ore de muncă în

folosul comunității fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanțele de fond și de apel au ignorat în mod intenționat solicitarea de a aplica prevederile art. 78 alin. (5) Cod penal și art. 79 alin. (1) Cod penal;

- instanțele de judecată nu au ținut cont de cumulul de circumstanțe atenuante, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după comiterea infracțiunii și de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei;

- inculpatul după comiterea infracțiunii benevol a reparat tot prejudiciul părților vătămate, i-a ajutat la tratarea lor și pe viitor urmează să-i mai ajute, iar anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport o să-i creeze impedimente la câștigarea resurselor financiare;

- după accident copilul minor s-a îmbolnăvit și necesită transportarea periodică la spital, iar în cazul anulării dreptului de a conduce mijloace de transport o să creeze impedimente familie pentru a putea transporta copilul la instituțiile medicale;

- consideră necesară aplicarea prevederilor art. 78 alin. (5) Cod penal deoarece circumstanțele identificate pot fi catalogate ca circumstanțe excepționale, care permit aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal și care permit ca instanța de judecată să nu aplice pedeapsa complementară- anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Din conținutul cererii de recurs, se constată că recurentul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, menționând că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, de aceea recurentul intervine cu solicitarea de a fi casată decizia instanței de apel, cu aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, prin excluderea pedepsei complementare.

În cererea de recurs, recurentul enumeră în mare parte aceleași împrejurări evidențiate în apel, care în opinia lui ar urma să contribuie la soluția de excludere a pedepsei complementare-obligatorii aplicate inculpatului, pentru a ajuta material părțile vătămate și a întreține familia sa.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră că aceasta și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor asemenea și alte fapte infracționale.

În privința inculpatului nu este posibilă aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, întrucât în speță nu au fost constatate careva circumstanțe excepționale de natură să determine instanța să-i aplice acestuia o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege, sau să nu-i aplice pedeapsa complementară- obligatorie sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloacele de transport. Atunci când legea în termeni exhaustivi prevede că aplicarea pedepsei complementare este obligatorie, iar instanțele operând cu termenii legali îi stabilesc inculpatului această pedeapsă în interiorul acestora, Colegiul penal nu vede necesitatea de a admite poziția recurentului în excluderea acestuia.

Pornind de la relevanțele art. 65¹ alin. (3) Cod penal, art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport se aplică de instanța de judecată, reieșind din sancțiunea art. 264 alin. (2) Cod penal. Judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Astfel, pedeapsa aplicată de instanța de fond și menținută de cea de apel, este una echitabilă și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea, săvârșirii de noi infracțiuni cu atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal. Pedeapsa respectivă, conform deciziei, a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale,

de corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de inculpat, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul MUNTEANU Valeriu XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2021, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 decembrie 2021.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN